

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרֻשֶׁת שְׁמִינִי - שְׁמֵחָה נֶשֶׁל מְצוּחָה

"וַתֵּצֵא אִשׁ מִלְפָּנֵי ה' וַתֹּאכַל אוֹתָם וַיִּמְתּוּ לִפְנֵי ה' " (ויקרא י, ב)

העובדה שבאותה שעה אנו עסוקים בעבודת ה' קדושה!

וכן מובא בזוהר הקדוש: "אין קדושה אלא ביין, ואין ברכה אלא ביין".

וגם התורה נמשלה ליין (תענית ז,א), שאף היא נועדה לתקן את העולם כולו, ברוחניות וגשמיות, באמת ובשמחה חיונית.

אם כן, אנחנו צריכים להבין, מדוע לא התאימה שתיית היין ליום חנוכת המשכן?

מבאר הרב 'מקדש הלוי': "אומנם כוחו של היין רב להשרות אווירה מיוחדת, ולהביא את השמחה הרוחנית אל הלב, תוך השגת רוממות מיוחדת. אולם כל זאת מתאים לעבודה שבשיגרה".

"לעומת זאת, ביום כה מרומם כחנוכת המשכן, לא היה מקום לשתיית יין. בפעם הראשונה בה עבדו עבודה בבית ה'- אסור היה לערב כל גורם חיצוני מלאכותי בשמחה ובחייית הנס הגדול. השמחה- נדרשה לעמוד בסטנדרטים אחרים מרוממים יותר, פנימיים ועמוקים יותר".

"ועל כך נענשו בחומרה, היות ולא הכינו את עצמם כראות על פי דרגתם: 'וַתֵּצֵא אִשׁ מִלְפָּנֵי ה' וַתֹּאכַל אוֹתָם' (ויקרא י, ב)".

במדרש (ויקרא רבה יב, א): "תני רבי שמעון: לא מתו בניו של אהרון אלא על שנכנסו שתויי יין לאוהל מועד וכו' ממה שמצווה את אהרון ואמר לו: 'יין וְשֶׁכָר אֶל תִּשְׁתְּ' (ויקרא י, ט). אנו יודעין מתוך כך שלא מתו אלא מפני היין".

הרי לנו אחד ההסברים מה סיבת פטירתם של נדב ואביהו בני אהרון. מאחר והם נכנסו אל המשכן שתויי יין נגזרה עליהם מיתה.

אולם כאן, צריכים אנו להתבונן, שכן בוודאי איש אינו מעלה בדעתו לומר כי נדב ואביהו נכנסו אל המשכן שיכורים חלילה.

הם בוודאי לא השתכרו, ועל אחת כמה וכמה שלא היו מעלים בדעתם להיכנס למשכן במצב כזה. עלינו להניח שהם שתו מעט יותר מהשיעור, כאשר שתיה זו אינה פוגמת ולו במשהו בשיקול דעתם.

אולם חרף כל זאת, מוצאים אנו כי מעשה זה היה חמור ביותר, והם נענשו בגינו בחומרה.

ולכאורה מדוע? מה כל כך גרוע בשתיית יין ביום כה נכבד כיום חנוכת המשכן? הלא אנו היינו יכולים לסבור להיפך! הלא ידוע מאמר הפסוק: "וַיִּין יִשְׁמַח לִבְבִּי אֲנֹשׁ לְהִצְהִיל פָּנִים מִשְׁמֹן" (תהילים קד, טו).

ואף מוצאים אנו כי בעת קיומן של חלק ניכר מהמצוות אנו אפילו מחוייבים לשתות יין, למשל: קידוש, הבדלה, ברית מילה, פדיון הבן, אירוסין, נישואין, ואף לאחר שאדם סועד בחבורה והוא מודה לבורא עולם בברכת המזון, תיקנו לברך על כוס יין וזאת על אף

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט סיון בת אסתר עמית בת טובה יוסף בן רוחמה נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'וליאט אסף בן סופיה דוד עומר בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואחיה טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה אברהם גורג' בן דליה אפרת

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת טסה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה מישא אסתר בת אהרה שאול בן סילביה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רונית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה זהבה בת שושנה רייזל אליהו בן רחל נעילה בת שרה יחזיק אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

זמני לבה

ע"י	כניסת לבה	צאת לבה	יציאת חם
י"ט	18: 21	19: 33	20: 18
כ"א	18: 39	19: 30	20: 15
כ"ב	18: 40	19: 32	20: 17
כ"ג	18: 40	19: 32	20: 17

- זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאלהי ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
- הצלחת אברהם גורג' בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב
- הצלחת אלי ברוט ומשפחתו

- העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בו גורג'יה ז"ל
- רפואה שלימה לנוריאל בו אסתר
- רפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

שואל ומשיב בהלכה- עורלה - חלק ד'

שאלה: ?

באלו עצי פרי לא קיים איסור עורלה וכן מה דינם של תבלינים?

תשובה: !

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת ציון:

הנוטע אילן מאכל ואין דעתו לצורך אכילת הפירות, אלא לצורך עשיית גדר, או לצורך השימוש בעץ וכדומה, ומאופן גידולם ניכר שאינם נטועים לצורך אכילה אלא לצרכים אלה, לא חל על פירותיהם איסור עורלה. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן רצד סכ"ג). וכתב המנחת חינוך (מצוה רמו סק"ג) שזה תלוי בדעת הבעלים.

וכן הדין באדם הנוטע אילן לשם יופי ונוי, וניכר הדבר בעצם הנטיעה שאינה לשם הפירות, פטור מעורלה. **מקורות:** הגר"ש וואזנר נשאר בצ"ע לעניין אילנות מאכל בשטח ציבורי שנטעו לנוי ולא לאכילה. ראה קובץ מבית לוי (תשס"ג כרך יז עמוד קד). אולם כתב בשו"ת עדות ביהוסף- מטלז (סימן ל), באופן שניכר שהנטיעה לשם יופי, פטור. וכן מטו משמיה דהגר"ש אלישיב זצ"ל כפי שהובא בספר 'מבאר המים- בן שלמה' (עמוד קכו) ובספר 'משפטי ארץ' (עורלה עמוד 65). ולכן באותם ערים, שהעירייה נוטעת עצי דקל או זית לנוי בשדרות הרחוב, ויצאו תמרים קודם ג' שנים אין בהם משום עורלה. ויש לעיין בעץ שגדל בו תפוז סיני [קומקאוט] שמקורו בסין האם נוהג בו עורלה, היות ואינו טעים למאכל, לכאורה ניכר שאינו לשם הפירות בפרט כאשר הבעלים מכניסו תוך הבית לנוי. אולם, כאשר בדעתו גם על הפירות חייב בעורלה. וכמ"ש החזו"א (דיני עורלה סי' יא). וצ"ע.

הנוטע עץ גפן בחצר כדי שיהיה לו צל, ולא למטרת אכילת ענבים, ינהג בהם דין עורלה מחמת הספק. **מקורות:** מהר"י חזן בספרו 'שרי לב' (דכ"ז ע"ב).

תבלינים שאינם נאכלים כמות שהם, אלא הם עשויים לתבל מיני מאכל אחרים, אין נוהג בהם איסור עורלה. **מקורות:** שו"ת מנחת שלמה ח"א (סימן עא אות ד), דרך אמונה (פ"ט בפתיחה להלכות מעשר שני).

אכילת בשר וחלב

להלן סיפור מופלא, המעובד מתוך 'דרך עץ החיים'- אל הגאון מרן הרב חיים קניבסקי שליט"א הגיעה קבוצת בחורי ישיבה תושבי חו"ל שביקשו להתברך מפי הצדיק. הרב חיים בירך כל אחד ואחד מהם בנפרד, במאור פנים ובחמימות רבה, אך למרבה הפלא התחמק מלברך את אחד הבחורים.

אותו בחור לא רצה לוותר על הברכה, ולכך ניסה פעם נוספת לגשת לצדיק, אך הרב שוב התחמק ולא בירך את הבחור. בפעם השלישית, כאשר הבחור ניסה כמעט במפגיע לדרוש את ברכתו של רבי חיים, הפטיר מרן: "לא אוכל לברך אדם שאוכל בשר בחלב!".

אותו בחור החוויר כסיד, ולפתע פרץ בבכי נורא ונמלט החוצה. שם, בחוץ, כשהוא משתנק בבכי, פנה אל הרב, שליווה את הקבוצה אל מעונו של רבי חיים והתוודה על פשעו. הוא סיפר כי מגיל קטן יש לו חולשה עזה לשוקולד חלב. הוא פשוט 'מוכרח' ליטול לאחר כל ארוחה קוביית שוקולד חלב. אין הוא מצליח להתגבר על יצרו, וכך גם לאחר ארוחה בשרית ל"ע הוא מתמיד במנהגו.

אולם מהיכן ידע זאת רבי חיים? אין זאת, אלא שרוח הקודש בוקעת מגרונו. אך כשהוצעו הדברים לפני רבינו, ביטל זאת בהינף יד באומרו: "לא מיניה ולא מקצתיה. הירושלמי אומר, כי מי שנכשל באכילת בשר בחלב, מופיעה על מצחו צורת עז, וכאשר עמד מולי אותו בחור, הבחנתי בצורת עז על מצחו, ומכך הסקתי, שהוא אוכל בשר בחלב".

אומנם הצדיק תלה את דבריו בירושלמי, אולם כמובן, אותה צורת עז הופיעה על מצחו של הבחור כבר מימים ימימה, אלא איש מלבד רבי חיים לא הבחין בה. שכן רק מי שמקדש את חושיו, יכול להבחין הבחנות רוחניות דקות כאלו. על כל פנים למדים אנו על הדר זיוו של האדם, העלול להשתנות כתוצאה ממעשיו.

החפש מפני החטא

באחת הפעמים נכנס תלמיד לגאון הרב אלעזר מנחם מן שך זצ"ל וראה שהצדיק ממרר בבכי, כשעל שולחנו מנת עוף. הרבנית סיפרה לתלמיד כי זמן קצר אחרי שהניחה את העוף על השולחן, הגיע שליח בהול מהקצב להודיע, שיש שאלה על הבשר שנמכר. כאשר שמע זאת הרב פרץ בבכי על שכמעט נכשל ח"ו בעוף שיש עליו שאלה וככה מאין הפוגות: "עוד רגע אחד בלבד הייתי מכניס לפי חתיכת עוף שיש עליה שאלה"... (מעובד מתוך 'שולחנו של רבינו')

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה.

בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 א.ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

מינויים

לקבלת העלון חינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnneEH@gmail.com

אם ראשונים כמלאכים - הרב הגאון ישראל גרוסמן זצ"ל

הרב הגאון ישראל גרוסמן זצ"ל - נולד בירושלים ב-ה'תרפ"ג (1922). בילדותו אביו שהה תקופה ארוכה בחו"ל ורבינו למד בישיבות 'תפארת ישראל' בחיפה ו'תפארת ציון' בבני-ברק. כשחזר אביו ארצה, חזרו לירושלים ורבינו למד בת"ת 'חיי עולם' ובישיבתו של ר' יוסף צבי דושינסקי. לאחר קום המדינה היה מתגנב למחנות העולים ומשכנעם לרשום את ילדיהם לחינוך העצמאי התורני. שקדן עצום. כבר בצעירותו יצא לו שם של למדן בעל שיעור קומה ובלילות למד בחברותות עם גדולי תלמידי החכמים בירושלים. לפני חתונתו נבחן בהצלחה רבה על כל הש"ס אצל ראב"ד העדה החרדית הגאון הרב ראובן בנגיס זצוק"ל.

בשנת ה'תש"ט (1949 בהיותו כבן 27 שנים בלבד) מונה על ידי האדמו"ר הגאון הרב יוחנן פרלוב מקרלין לעמוד בראש ישיבת קרלין בירושלים (למרות שבאותה תקופה בירושלים היו תלמידי חכמים עצומים). בשנת ה'תשי"ט (1959) מונה כראש ישיבת 'תומכי תמימים' של חסידי חב"ד בלוד, במקומו ובהמלצתו של הגאון הרב ברוך שמעון שניאורסון (בעל ה'ברכת שמעון' היה חתן הרה"ג דב בעריש וייזנפלד גאב"ד טשעבין, שבאותה תקופה התבקש לשמש כראש ישיבת 'כוכב מיעקב' בירושלים, אולם מאחר ששימש כראש ישיבת 'תומכי תמימים', נבצר ממנו הדבר עד שמצא את רבינו מתאים לתפקיד זה), גם לאחר שעברה הישיבה לכפר חב"ד, המשיך לשמש כראש הישיבה. השקיע את כל כוחו ומרצו בהרבצת התורה, במסירת השיעורים בעמקות גדולה ובביאור שיטות הראשונים והאחרונים. שימש בפועל גם כראש הישיבה וגם כמשגיח הרוחני.

משהוקמה בסוף שנות ה-80 חסידות פינסק-קרלין כחצר נפרדת, הוצב רבינו בראשות הישיבה חב"ד בלוד. היה היוזם וחבר ההקמה של ישיבת חב"ד במגדל העמק. כמו כן כיהן כדיין בבית הדין של אגודת ישראל בירושלים ושימש כבורר מבוקש בהליכים מסובכים במיוחד, ופסקיו היו מקובלים על גדולי הפוסקים, הרבנים והאדמו"רים. היה חבר בנשיאות 'מפעל הש"ס'. אושפז מספר פעמים בבית-הרפואה ועבר מספר אירועי לב קשים. נפטר ב-כ"ג באדר ה'תשס"ז (2007). חי כ-85 שנים.

אביו: ר' משה שניאור זלמן. **מרבותיו הגאונים:** ר' מאיר דב רובמן, ר' יוסף צבי דושינסקי (גאב"ד העדה החרדית), ר' משה ברנשטיין (רבינו שימש כיד ימינו), האדמו"ר ר' אברהם אלימלך פרלוב מקרלין. **חברותא:** האדמו"ר ר' שלמה גולדמן מזוועהאל (למד עימו בהיותו אברך כבן 20).

אישתו: מרת גיטה פרל ע"ה (בת ר' יוסף גוטפרב מירושלים). **בניו:** הגאונים ר' בן ציון (משפיע במגדל העמק), ר' יצחק דוד (רבה של מגדל העמק וראש מוסדות 'מגדל אור'), ר' שניאור זלמן משה, ר' יעקב, ר' אליעזר יחזקאל (ראש ישיבת 'מגדל אור' ומו"צ בקהילת סערט ויז'ניץ), ר' יוסף. **חתניו:** הגאונים ר' נפתלי נוסבוים (ראש הישיבה הכלל חסידית 'חיי משה' בירושלים), ר' שמואל צבי פריד (דיין בירושלים), ר' בן ציון ליבוביץ' (מנהל חינוכי במוסדות ויז'ניץ בירושלים) ור' ברוך לוריא (מרבני בית המדרש הגבוה לדיינות 'באר מים חיים' בירושלים). **מספריו:** 'שו"ת הליכות ישראל' 'שו"ת משכנות ישראל' 'שו"ת מחנה ישראל' 'שו"ת נצח ישראל' 'ספר אורח ישראל' 'שיעורי בבא קמא' 'שיעורי בבא בתרא' 'שיעורי כתובות'.

בהיותו כבן עשר שנים בלבד, נשלח הנער הצעיר ללמוד בישיבת 'תפארת ישראל' בחיפה, בראשות הגאון רבי מאיר דב רובמן זצ"ל. כיוון שהימים היו ימי מלחמת העולם השנייה, תנאי המחיה בישיבה, ובכלל, היו קשים מאוד. משפחות שלמות רעבו ללחם, וגם בני הישיבה נאלצו להסתפק בפת לחם חרבה. בחדרו של הנער הצעיר ישראל גרוסמן, היה תלמיד נוסף, שהתגורר ליד חיפה, וביתו היה בית-עשירים.

הוריו היו מגיעים מדי פעם לישיבה, ונותנים לבנם דברי מזון טעימים, עוגות ומאכלי מתיקה, כדי להשביע את רעבונם. בטוב ליבו של בן-העשירים, הלה לא שמר את המאכלים הללו רק לעצמו, אלא נתן גם לרבינו לטעום מהמאכלים הטעימים, שאכן החיו את ליבו ואיפשרו לו ללמוד ביתר חשק. כך במשך תקופה ארוכה. בשלב מסוים נפרדו דרכיהם. הוריו של בן העשירים באו בפתע ולקחו אותו מן הישיבה, והעבירו אותו למקום לימודים אחר, מבלי שתהיה לו אפשרות להיפרד מחבריו. הפרידה הפתאומית והבלתי-צפויה גרמה צער רב במיוחד לישראל גרוסמן הצעיר. "עוגמת הנפש שלי נבעה מכך, שלא התאפשר לי להודות לנער ההוא על המאכלים, שנתן לי, שחיזקו את גופי, ועל ידי כך למדתי יותר בחשק", סיפר הגר"י גרוסמן לצאצאיו ברבות הימים.

במשך כל חייו חיפש רבינו את בן-העשירים. מידת הכרת הטוב, שהייתה טבועה בו, לא נתנה לו מרגוע ומנוחה. הוא ביקש והתפלל בכל מאודו למצוא את מי שהיטיב איתו, ולהודות לו על כך בפה מלא. גם כאשר גדל בתורה, והפך לאחד מראשי הישיבות המפורסמים, ונודע כאחד ממחברי הספרים התורניים רבי-הערך, השקיע זמן ומשאבים עצומים כדי לאתר את מטיבו, אולם כל המאמצים עלו בתוהו. **שבעים שנים חלפו, ועדיין לא מצא את בן-העשירים.** זמן מועט לפני שנפטר לבית עולמו, ישב רבינו במקום תפילתו הקבוע, בבית הכנסת 'פרושים' בשכונת בתי וורשה בירושלים, שם שימש כרב בית הכנסת. לפתע הבחין הרב במתפלל חדש, שלא הכיר, הנכנס לבית הכנסת. רבי ישראל נכנס עימו בשיחה, והתעניין אודותיו. כשאמר לו האיש את שמו ושם משפחתו, רעד הצדיק מהתרגשות, עד שהנוכחים החלו לחשוש לשלומם.

"האם למדת בבחורתך בישיבת 'תפארת ישראל' בחיפה?" - שאל רבינו. משהלה השיב בחיוב, הגיעה התרגשותו של ר' ישראל לשיאה. למרות חולשתו הגדולה, קם הרב על רגליו, ואמר: "ברוך ה', שיתאפשר לי עתה לפרוע חוב ישן-נושן בן שבעים שנה!". האיש הביט על הצדיק, ולא ידע כלל, על מה הוא מדבר. אבל כאשר הרב הזכיר לו את מה שעבר עליהם בבחורתם, ואת הטובות שעשה איתו, נזכר האיש באירועים אלה, והתרגש אף הוא עד דמעות לפגוש, את מי שהיה איתו בחדר בישיבה. "דע לך", אמר רבינו, "כי אני חייב לך הכרת הטוב, מעומק ליבי, וזה כבר קרוב לשבעים שנה, שאני תר אחרך, כדי להודות לך על מה שעשית עימדי, ואם יש בי כיום תורה ומעשים טובים, הרי שחלק מזה נזקף לזכותך, על ידי שהיטבת עימי בנתינת המאכלים, שהעניקו לי חוסן וכוח להמשיך ולהתמיד בלימוד התורה".

נְפִיּוֹן וּשְׂכָרוֹ

אחר', נבלות וטרפיות. אותו יהודי ירא-שמים, הגם שלא היה תלמיד חכם ואיש יודע ספר, חרד מאוד מפני המצב החדש, שנקלע אליו.

מיועדנו היה מיצר ודואג היאך יטמטם את נפשו במאכלות אסורות, ואף במקום של פיקוח נפש, סירב להכניס לפיו מאומה מהמאכלות האסורות ושתה מים בלבד.

הצער וכן הרעב המתמשך החלו הללו לתת בו את אותותיו והוא חש חולשה עצומה. לפיכך החל להסתובב באוניה ולשאול את הנוסעים האחרים, האם יש ברשותו של מישהו לחם צר.

הוא חשב, שאם ימצא אדם שכזה, מה שיבקש עבור הלחם הוא ייתן תמורתו ואפילו את כל כספו. רק שלא ייאלץ חלילה להכניס לפיו דבר שקץ.

כאשר עבר בין התאים מצא גוי אחד, שאוהב היה לחם יותר מכל בשר אחר, וברשותו היה לחם לרוב, אך אותו הגוי לא הסכים למוכרם בעד כל כסף וזהב, אלא רק... בעד בגדי היהודי!

הסיבה לכך הייתה העובדה, שכאשר הגרמנים הפציצו את החדר, שבו היה נתון הלחם, נשרף גם החדר הסמוך לו, שבו נמצאו הבגדים של יושבי הספינה.

הגוי נשאר בלי בגדים, ובעקבות כך ניאות לספק ליהודי לחם אך ורק תמורת בגדי היהודי, שבהם היה לבוש. ניסה מיועדנו לשכנע אותו להסכים בתשלום אחר, אולם הגוי לא הסכים.

מאחר וראה שדעתו של הגוי נחושה, בלית ברירה נענה מיועדנו בחיוב, ופשט את בגדיו ומסרם לידי הגוי, אשר סיפק לו לחם דבר יום ביומו.

וכך במשך ארבעה שבועות עטף היהודי את כל גופו בטליתו במסירות נפש עילאית, כאשר כל אותה העת הוא מהדק את הטלית בסיכות, ומצטנע באחת הפינות שבירכתי הספינה, עד שהגיעו לחוף מבטחים.

לימים, נולדו לאותו אדם ארבעה בנים, אשר ברבות הימים צמחו וגדלו ב"ה לתלמידי חכמים מופלגים. אחד מהם אף נישא לבתו של הגאון הרב שמריהו יוסף ניסים קרליץ שליט"א (אב"ד צדק בני-ברק, חבר מועצת התורה של דגל התורה, ראש כולל 'חזון אי"ש' וכן רב שכונת רמת אהרון).

כאשר הגאון הרב שמריהו יוסף ניסים קרליץ שמע את דבר המעשה, הפטיר ואמר: "בזכות ארבעה שבועות זכה האב לארבעה בנים ת"ח מופלגים. בעד כל שבוע, שמסר האב נפשו על קדושת פיו לבל יאכל מאכלות אסורות, זכה לבן תלמיד חכם".

כידוע על האדם להתמודד עם ניסיונות רבים בחייו ולא תמיד דרכו 'סוגה בשושנים' בלשון המעטה. פעמים רבות עליו להתמודד עם מציאות לא קלה.

אומנם עלינו לזכור ולדעת כי כל מה שעובר על האדם- הינו בהשגחה עליונה של מי שאמר והיה העולם. לא בכדי התורה הקדושה מצווה עלינו להתנזר ממאכלות אסורים.

לעיתים ניסיון זה קשה עד מאוד כפי שנראה בסיפורינו הבא. אולם עלינו לדעת, כי אין מעשה ולו הקטן ביותר שהאדם מקיים וחלילה נעלם מעיני הבורא. הקב"ה יודע מהו גודל הניסיון שעובר על האדם, ובהתאם לכך מקבל האדם את שכרו.

(הערה חשובה: כמובן שעל האדם לקיים את מצוות התורה, מאחר שכך גזרה חוכמתו יתברך ולא בשל השכר הצפוי לו - וכפי שנאמר בפרקי אבות (א,ג): "אל תהיו כעבדים המשמשין את הרב על מנת לקבל פרס". בנוסף יזהר האדם לבל יפנה בטרפוניה חלילה כלפי שמיא ויטען כי קיים מצווה מסוימת ומדוע לא קיבל את שכרו, שכן בורא העולם הוא שיקבע איך ומתי ישלם לאדם בגין מעשיו וכן אין אנו יודעים שכר מצווה, ואילמלא התבטא אותו גאון בסיפורינו על השכר ובשל מה קיבלו אותו - לא היינו מציינים זאת).

הסיפור התרחש בימי מלחמת העולם השנייה. יהודי אחד נאלץ לצאת להפלגה ממושכת באוניה של ארצות-הברית. (מדובר במלחמה הגדולה ביותר שידעה האנושות. מספר ההרוגים מוערך בכ-64.5 מיליון אנשים ומדובר במלחמה, שנמשכה כשש שנים! מאלול ה'תרצ"ט עד אייר ה'תש"ה 1939-1945).

לכל יושבי הספינה ניתן בכל יום לחם, מים ו'דבר אחר' ל"ע. אותו יהודי, כמובן, ששמר את הנכנס אל פיו ועל כן היה אוכל לחם ושתה מים בלבד, ולא הכניס לפיו חלילה בשר דבר אחר, שהיו מספקים אנשי צבא ארה"ב לשוהים באוניה.

חלפו שבועות אחדים. הספינה הייתה בלב ים. מאחר שמדובר על ימי מלחמת העולם השנייה, צבא גרמניה יצא בהתקפה עזה וחסרת תקדים נגד ארצות הברית, ועל כן ניסה להטביע את האוניה.

באותה שעה ירו הגרמנים ללא הרף פגזים לכיוון האוניה. בחסדי שמים מרובים הם לא הצליחו להטביע את האוניה, ותושביה ניצלו.

אולם הם כן הצליחו להפציץ את החדר, שבו היה מאוחסן כל הלחם, שאותו היו מספקים לכל יושבי הספינה, ואש עזה פרצה וכילתה את החדר כולו, וכך כל הלחם שהיה אמור להיות מסופק לאנשים בספינה עד לסיום ההפלגה נשרף כליל.

מאותו רגע החלו לספק לכל אנשי הספינה רק בשר 'דבר

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שבתי בן אסתר אטון זצ"ל וילד יחיא בן יוסף ז"ל הרב נחמס בן ויקטוריה בצרי זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברוק דב ז"ל אביבה בת איריון ע"ה זהבה בת שושנה רייזל ע"ה שרה בת נרקיס אברהם בן יונה ז"ל עמירם בן דבורה ז"ל אביגדור בן ג'ולי ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל מסעוד בן יקוט ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל מזל בת שמעון חי יזיז בן קלרה ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה רחל רפאת בת השמת ע"ה אסתר בת נעמי ע"ה יעקב בן פרחת ז"ל סלים בן פרחת ז"ל יעקב בן אסתר ז"ל יוסף בן סלימה ז"ל יעקב בן נעמי ז"ל דניאל רפאל בן חגית ז"ל דניאל בת רנדה ע"ה ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה יעקב בן נעמה ז"ל מישא אסתר בת זהרה ע"ה שרה בת מורברי רחל ע"ה אברהם בן דינה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה אלון בן סעדה ז"ל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל מיכל רבה בת שרה ע"ה ע"ה נעמי בת כותן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל ע"ה שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יעקב בן נעמה ז"ל שרה בת מורברי רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה